

UZASADNIENIE

W dniu 20 października 2017 r. do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego wpłynął pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) S.A. w G. przeciwko D. K., którym domagał się od pozwanej zasądzenia kwoty 5184,14 zł, z tym że:

- kwotę 138,31 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 października 2016 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 775,53 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 1485,57 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 lutego 2017 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 2647,76 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 marca 2017 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 43,58 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 38,33 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 maja 2017 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 55,06 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 października 2017 r. do dnia zapłaty.

Powód wnosił ponadto o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Kwota dochodzona pozwem stanowiła niezapłacone należności z tytułu sprzedaży energii elektrycznej, w tym skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w łącznej kwocie 55,06 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 20 listopada 2017 r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc – e (...) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił roszczenie powoda w całości.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 11 stycznia 2019 r. uchylił przedmiotowy nakaz zapłaty i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie do rozpoznania.

Przed Sądem Rejonowym w Ciechanowie powód (...) S.A. w G. podtrzymał żądanie pozwu.

Pozwana D. K. wносиła o oddalenie powództwa.

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2019 r. ustanowiono dla pozwanej D. K. pełnomocnika z urzędu w osobie adw. J. P..

Pełnomocnik pozwanej D. K., na wypadek uwzględnienia powództwa, wnosił o nieobciążanie jej kosztami procesu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 czerwca 2015 r. D. K. zawarła z (...) S.A. w G. umowę kompleksową nr (...), której przedmiotem było świadczenie usługi przez dostawcę tj. (...) S.A. w G. do obiektu zlokalizowanego B. przy ul. (...). D. K., który zobowiązał się do w okresie trwania umowy do zakupu i odbioru energii elektrycznej (umowa wraz z ogólnymi warunkami umów kompleksowych k. 34 - 37).

D. K. nie dokonywała zapłaty należności za energię elektryczną zgodnie z umową. Łączne zadłużenie w okresie 31 lipca 2015 – 9 maja 2017 wyniosło 5184,14 zł, w tym należności główne oraz skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w kwocie 55,06 zł (bezsporne).

D. K. zamieszkuje w B. (...)/2 wraz z trójkiem dzieci, w tym dwoje małoletnich, na które otrzymuje świadczenie 500+. Nie pracuje (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny; pozwana D. K. wnosila wprawdzie o oddalenie powództwa, nie kwestionowała jednakże zarówno podstawy żądania należności, jak i jej wysokości. Powód przedstawił umowę łączącą strony oraz faktury dotyczące wysokości należności za poszczególne okresy rozliczeniowe.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo (...) S.A. w G. zasługuje na uwzględnienie co do zasady.

Zdaniem Sądu, w świetle ustalonego stanu faktycznego, nie może budzić wątpliwości zawarcie umowy dostawy energii elektrycznej przez powoda (...) S.A. w G. do obiektu położonego pod adresem wskazanym w umowie przez pozwaną D. K.. Z tego tytułu powstało po stronie pozwanej D. K. zadłużenie w łącznej wysokości 5184,14 zł. Zgodnie z umową pozwana D. K. zobowiązana była do uiszczania należności z tytułu sprzedaży energii elektrycznej oraz z tytułu świadczenia usług dystrybucji na rzecz (...) S.A. w G. zgodnie z aktualnymi taryfami na podstawie wystawianych przez powoda faktur.

Pozwana D. K. nie zapłaciła żadnych należności na poczet zadłużenia.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanej D. K. na rzecz powoda (...) S.A. w G. kwotę 5184,14 zł, z tym że:

- kwotę 138,31 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 października 2016 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 775,53 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 1485,57 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 lutego 2017 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 2647,76 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 marca 2017 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 43,58 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 38,33 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 maja 2017 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 55,06 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 października 2017 r. do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc, zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Ponadto – stosownie do art. 482 § 1 kc – od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa.

O zwrocie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, Sąd orzekł stosownie do art. 98 § 1 kpc. Na koszty procesu składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 250,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w łącznej wysokości 1817,00 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanej D. K. o nieobciążanie jej kosztami procesu, w którym powołała się na treść art. 102 kpc. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanej doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów. Pozwana, z uwagi na swoje postępowanie, nie zasługuje więc na potraktowanie w uprzywilejowany sposób, a w rezultacie na zwolnienie jej z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi. Wskazać należy, że pozwana we wniosku powołała się na swoją sytuację rodzinną i majątkową; nie wskazała jednak okoliczności z tym związanych. W szczególności brak jest

informacji czy jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, czy otrzymuje alimenty na małoletnie dzieci, jak też czy jej pełnoletnia córka N. Ś. kontynuuje naukę, a jeśli tak to czy w systemie stacjonarnym czy zaocznym.

W pkt III wyroku Sąd przyznał adwokat pełniący obowiązki pełnomocnika pozwanej D. K. z urzędu kwotę wynagrodzenia w wysokości 1200,00 zł wraz z podatkiem VAT w wysokości 23 % od tej sumy. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu Sąd ustalił na podstawie § 8 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Przyznane wynagrodzenie Sąd postanowił wypłacić adwokat J. P. z sum budżetowych, przejmując powyższe koszty na rachunek Skarbu Państwa.